

medmötors
skiljgnet

NR1/2021

TEMA ORGANISERING

Starkare
tillsammans

im

TEMA ORGANISERING

Starkare tillsammans

Medmänsklighet

Nr 653 – årgång 77. ISSN 1653-932X
Uppлага: 38 500 ex

ANSVARIG UTGIVARE

Martin Nihlgård, IMs generalsekreterare

REDAKTION

Redaktör: Åsa Bengtsson
I redaktionen: Malin Kihlström, Amanda Pietersen,
Ola Richardsson, Erik Törner
Grafisk form: Marianna Prieto
IMs redaktion, Trollebergsvägen 5, 222 29 Lund
red@imsweden.org

UTGIVNING

Medmänsklighet ges ut av biståndsorganisationen IM, Individuell Människohjälp. Tidskriften ges vanligtvis ut med fyra nummer per år. Nummer 1/2021 är ett extranummer som finansieras av Sida.

COPYRIGHT

Eftertryck tillåts om källan anges.

ADRESSÄNDRINGAR M.M.

givarservice@imsweden.org, 046-32 99 46

KONTAKT

046-32 99 30 (vx)
info@imsweden.org
imsweden.org
pg 90 07 06-3, bg 900-7063

DETTA ÄR IM

IM är en svensk biståndsorganisation som arbetar för en värld fri från fattigdom och utanförskap, där alla kan ta del av sina rättigheter och ta makten över sina liv. Vi stärker utsatta människor så att de av egen kraft kan förändra sin situation. IM grundades 1938 och är religiöst och partipolitiskt obunden.

DINA PERSONUPPGIFTER

Dina personuppgifter är trygga hos oss. EUs dataskyddsförordning GDPR (General Data Protection Regulation) stärker skyddet av dina personuppgifter. För att du ska känna dig trygg med hur vi lagrar och använder dina personuppgifter har vi tagit fram en integritetspolicy.

Läs mer på imsweden.org/integritetspolicy

OMSLAGET

Kvinnogrupper i Malawi är viktiga forum för förändring. Här behandlas ämnen som kvinnors rättigheter, ekonomisk egenmakt och sexuell och reproduktiv hälsa. Foto: Erik Törner

Medmänsklighet trycks av Trydells som är ett Svanenmärkt tryckeri.

Gemensamt sparande, jämställdhet, demokrati, skratt och fika – allt blandas när kvinnogruppen Gaviotas har möte i Solola, Guatemala. Foto: Erik Törner

medmänsklighet

Fattigdomsbekämpning är svårt. Och fattigdom har många ansikten. Det IM arbetar med, att försöka utrota fattigdom och utanförskap, är komplext och ofta svårt att snabbt och kort förklara.

Foto: Malin Kihlström

Vi är glada att kunna ge dig det här extranumret av Medmänsklighet. Här skriver vi längre, vrider och vänder på samband och strukturer. Vid andra tillfällen går vi ofta direkt in på vilken förändring vi åstadkommer. Men ibland döljer det vissa steg på vägen. I det här numret vill vi försöka förklara dessa steg.

Varje människa som lever i fattigdom är påverkad av många olika faktorer. Dels rent privat och individuellt. Kanske beroende på familjeförhållanden, sjukdomar, funktionsvariationer, eller rätt och slätt otur. Dels på grund av samhället man lever i, dess attityder och strukturer och förekomsten av diskriminering.

Fattigdom kan också ha samband med den lokala miljön, jorderosion eller föroreningar, eller med mer osynliga faktorer som klimatförändringar, som helt kan förändra livsbedingungen där man bor. Global storpolitik och makroekonomi inverkar också. En fabrik stängs, en gröda kan inte längre exporteras, ägandet av jord och mark förändras, eller social oro och politiska omvandlingar stör, förstör och förändrar.

Det är en enorm utmaning att göra förflyttningen från beroende till oberoende, från utsatthet till välmående. Att försöka hitta den där enda gnistan som tänder hela brasan är en ständig önskan, men ganska orealistiskt. Man måste tända små gnistor på många nivåer, i många sektorer, för att få igång en brasa.

Men det finns en sak som återkommer, oftare än andra, och som utgör den där faktorn man nästan aldrig klarar sig utan för att bekämpa fattigdom: organisering och mobilisering. Att få människor att arbeta ihop, tala ihop, göra ihop, påverka ihop.

Det pratar vi mycket om i detta nummer. Varför arbetar till exempel IM så mycket med civilsamhällsfrågor? Varför är mobilisering och organisering så oerhört viktigt för fattigdomsbekämpning? Varför pratar IM mer och mer om demokratifrågor? Och vad är egentligen grejen med alla dessa kvinnogrupper!?

Välkommen med!

Martin Nihlgård, generalsekreterare
martin.nihlgard@imsweden.org
Tel: 070-410 03 09

Vad tycker du?

Vi vill gärna ha dina åsikter om detta nummer, om hur vi kommunicerar och hur du uppfattar oss. Skicka ett mejl med frågor och kommentarer till: red@imsweden.org

Referensgrupp

Vill du vara med i en referensgrupp för att hjälpa oss att bli ännu bättre på att kommunicera? Anmäl ditt intresse – så berättar vi mer! Skicka ett mejl märkt "Referensgrupp" till: red@imsweden.org

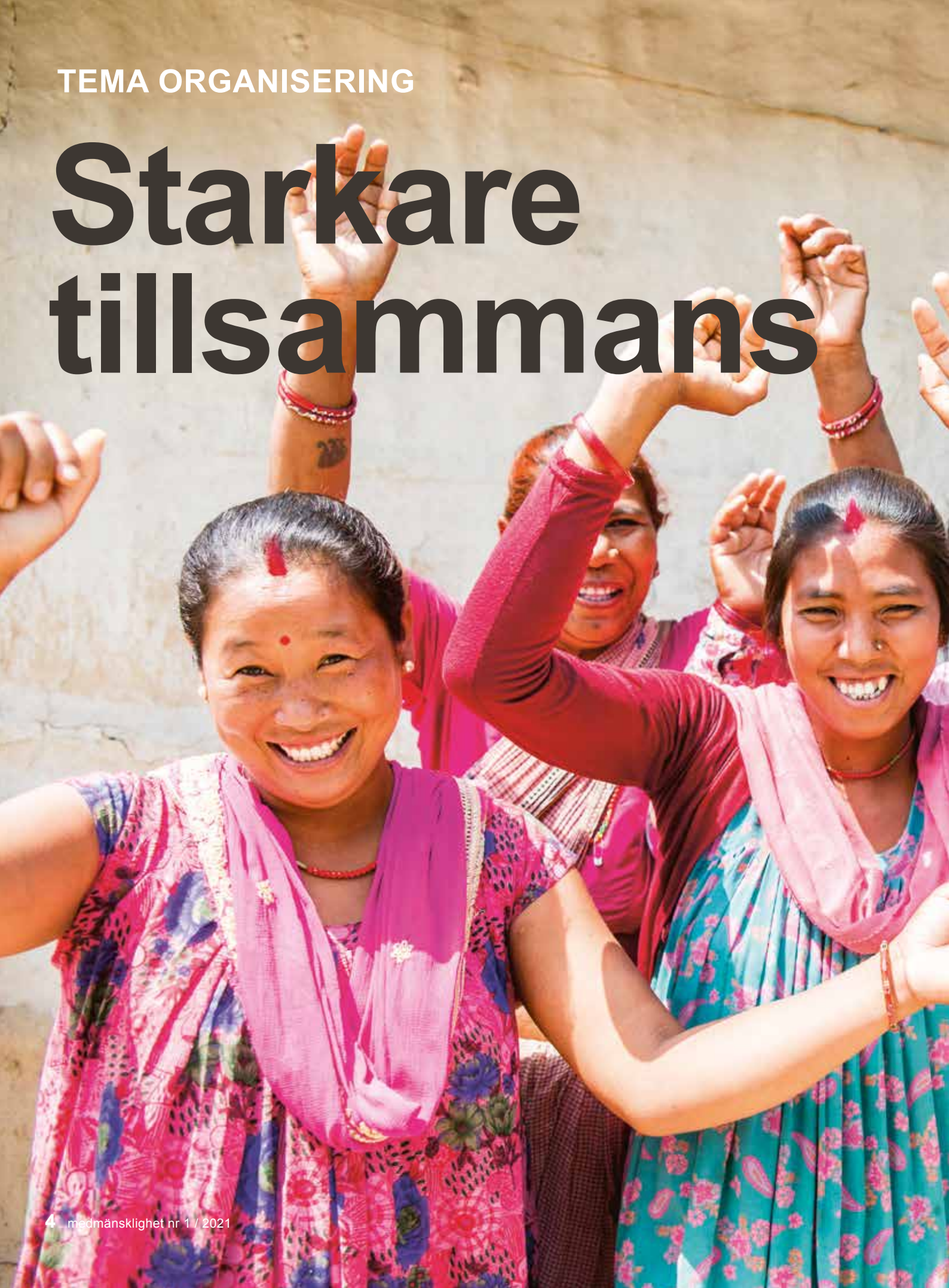
Engagera dig!

IM är som alltid beroende av ditt engagemang. Läs mer om vad du kan göra på:

imsweden.org

TEMA ORGANISERING

Starkare tillsammans

Med stöd av IMs partnerorganisation Swan har kvinnorna i Gadhawa i södra Nepal organiserat sig för att kräva sin lagstadgade rätt till mark. Foto: Malin Kihlström

Det finns en inneboende kraft i varje människa. Men det krävs att många människor förenar sina krafter för att skapa hållbar, långsiktig förändring och demokratiska samhällen. I det här temanumret berättar vi mer om arbetet mot fattigdom och utanförskap som IM bedriver tillsammans med civilsamhällesorganisationer världen över.

Min zambiske vän Tim är fattig.

Utan att veta något mer om Tim – hur föreställer du dig honom?

Vad är det för bild du får i huvudet av fattigdom?

FATTIGDOMENS

Fattigdom är att inte ha mat för dagen. Att inte ha rena och hela kläder, att sakna tak över huvudet.

Men det är mer än så.

Tim lyckas oftast få ett mål mat om dagen och han är en ordentligt klädd 27-åring från Lusaka i Zambia. Han har oftast någonstans att bo. Om du skulle träffa honom och möta hans milda leende skulle du kanske inte tänka att han är fattig.

Men när Tim för ett drygt år sedan satt på en buss som körde av vägen blev han skadad. Och han hade inte råd att på egen hand betala för att få sin skadade käke opererad.

När han fick ett tillfälligt jobb i Livingstone, en stad som ligger sju timmars resa från Lusaka, hade han inte råd att ta sig dit utan att tigga ihop till biljetten för motsvarande 30 kronor. När hans barndomsvän dog en månad senare hade han inte råd att ta sig hem till begravningen.

Tim lever dag för dag. För att han inte har något annat val.

Han växte upp som gatubarn och efter tonåren har han själv arbetat för att gatubarnen i Lusaka ska få det bättre. Men när han går till myndigheterna och ber om hjälp får han oftast ingen. För Tim är inte någon myndigheterna lyssnar på. För de måste inte.

Fattigdom är att lida brist.

Fattigdom är att inte bli lyssnad på.

OLIKA ANSIKTEN

Fattigdom är att inte ha möjlighet att påverka sitt eget liv.

Fattigdom är utanförskap.

Fattigdom är rädsla – och en situation en människa vill ta sig bort ifrån.

FN definierar fattigdom som en fråga om mänskliga rättigheter. Och det är fattiga, snarare än rika, som inte har tillgång till dessa rättigheter.

Det har gjorts ett flertal stora intervjuundersökningar med människor i utvecklingsländer om vad fattigdom är. Det vanligaste svaret är inte "Brist på mat". Det är "Brist på makt". Brist på makt över sin egen vardag, sitt eget liv.

Fattigdom är också brist på tillit till myndigheterna, det är att leva i ett land utan fria medier som kan granska missförhållanden, det är att inte ha tillgång till bra utbildning, att inte ha råd med sjukvård, att leva i ett land med utbredd korruption där bara de rika har råd att köpa sig möjligheter. Det är att leva i ett land med bristande jämställdhet.

För fattigdomen har många ansikten. Och oftast är det en kvinnas.

FAKTA

- Zambia, där IM har verksamhet, är ett av världens fattigaste länder.
- I Zambia är mer än hälften av landets 18 miljoner invånare just nu i behov av humanitärt bistånd.
- Antalet äldre är generellt sett låg i utvecklingsländer och få avlider i Covid-19. Ändå beräknar Världsbanken att antalet fattiga kommer att öka med 70–100 miljoner människor i världen till följd av de restriktioner som görs.

Vad är grejen med kvinnogrupper?

1 Guatemala. Foto: Erik Törner 2 Malawi. Foto: Malin Kihlström 3 Guatemala. Foto: Erik Törner

Under 20 år som kommunikatör för IM har jag besökt och berättat om hundratals biståndsinsatser runtom i världen. Det är så mycket som skiljer insatserna åt; miljöerna, människorna, kulturerna och problemen som ska lösas. Men en sak verkar alltid återkomma: kvinnorna – och kvinnogrupperna. Text: Erik Törner

Vi tar det nästan som en självklarhet inom biståndet idag, att det är främst via kvinnor vi får resultat och att det är när kvinnor organiseras som verklig varaktig förändring kan uppstå.

Men varför är det så?

En zimbabwisk, manlig, kollega sade en gång till mig att han ofta skäms som man – för alltför många män tar så själviska och dåliga beslut. Det är farligt att generalisera så grovt, men å andra sidan har vi överväldigande bevis från både forskning och IMs egna erfarenheter att det ger bättre resultat att investera i kvinnor. För många män dricker och spelar bort pengar, eller har för dålig kunskap om barnens behov

på grund av att de inte är hemma i tillräckligt stor utsträckning.

Dessutom är världen patriarkal och ojämlik, ett tillstånd IM har som mål att förändra för att alla ska ha samma rättigheter och möjligheter.

Men att stötta kvinnor att organisera sig är fascinerande då det är ett holistiskt bistånd. Det vill säga multidimensionellt och mångfacetterat – det löser många problem samtidigt.

Sparlånegrupper förbättrar barns hälsa

På besök hos en kvinnogrupp i Malawi för knappt tio år sedan stod det på mitt papper ”Besök på insats för bättre hälsa för barn i

4 Malawi. Foto: Erik Törner 5 Indien. Foto: Maria Andersson 6 Nepal. Foto: Malin Kihlström

Zombadistriktet”. Jag kom till en sparlånegrupp som hade möte under ett av alla dessa fantastiska afrikanska träd med sina stora paraplyer till trädkronor. Där i skuggan drevs en minibank där kvinnorna kunde spara tillsammans och investera i något som för just deras situation innebar ett lyft. Någon startade en kycklingfarm, någon byggde en kiosk, någon började odla tomater och ytterligare någon köpte en moped.

Men hur förbättrade detta hälsan för barn?

Jo, förklarade organisationen som startat insatsen, om du vill stärka barnens hälsa måste kvinnan i familjen få makt över familjens liv på lång sikt – mat, boende, transporter, skolgång.

Hennes röst måste få större vikt eftersom hon kan och känner barnen bäst. Och för att få mer makt hemma behöver kvinnan bli ekonomiskt starkare. Det ger status. En kvinnogrupp som bidrar till ökade inkomster motarbetas heller inte av bygdsten och andra män i byn som märker av förbättringar i levnadsmiljön.

Kvinnan kan då ta beslut som gör att barnen inte hoppar av skolan och inte gifter sig för tidigt. Dessutom ger kvinnogruppen utbildning i sexuell och reproduktiv hälsa, och informerar om hiv/aids – kunskaper kvinnorna för vidare till sina barn. Barnen mår därför bättre.

Jämställdheten ökar

Exempel på hur många problem kan lösas samtidigt genom att kvinnor organiserar sig återkommer hos mayakvinnor i Guatemala.

– Innan jag gick med i kvinnogruppen lämnade jag aldrig hemmet och pratade aldrig med någon, berättade Magdalena Joj Saguic när jag besökte en sparlånegrupp i Santa Lucia Utatlan för ett år sedan. Idag kan hon ta gemensamma beslut med sin man, och tillsammans har kvinnorna en röst så de kan påverka de lokala myndigheterna. De förbättrar livet för sina barn och faktiskt hela sin folkgrupp.

Från isolering till egenmakt

Det är ett enastående resultat när en människa kan gå från isolering och maktlöshet till en ökad jämställdhet i familjen. På så många ställen i världen ser vi hur kvinnor, genom att delta i kvinnogrupper, kan delta i namninsamlingar och demonstrationer, få tillgång till utbildning och information, och dessutom öka sina intäkter och bryta den onda cirkeln av fattigdomen.

Detta försöker IM göra om och om igen. Det är smart och effektivt och det är skälet till att vi satsat så mycket på – och kommer att fortsätta satsa på – kvinnor och kvinnogrupper. ■

Rose Thaudi, Esnat Taklima, Martha Bikey,
Agness Nyirenda, Violet Sinosi och Moses Sakwiya
är alla deltagare i sparlånegrupper som IM stöttar
genom partnerorganisationen Wolrec i Malawi.
Foto: Malin Kihlström

A photograph of three women sitting in a field of tall grass. The woman on the left is wearing a black top and a blue patterned skirt. The woman in the middle is wearing a red top and a blue patterned skirt. The woman on the right is wearing a white and blue top and a blue patterned skirt. They are all looking towards the camera. The background shows trees and a clear sky.

Kvinnorna organiserade sig för att förändra sina liv

Genom att gå samman i sparlånegrupper har kvinnorna i Salima-distriktet i östra Malawi förändrat sina liv av egen kraft. Tillsammans har de lyckats skapa möjligheter att försörja sina familjer och skicka sina barn till skolan.

Text: Malin Kihlström

På torra, gropiga vägar åker jag, tillsammans med Amos Mlotha från IMs partnerorganisation Wolrec, ut ur staden Salima, huvudorten i Salima-distriktet som sträcker sig längs Malawisjön. Sent på eftermiddagen kommer vi till en by där vi möts av en grupp kvinnor som dansar och sjunger för att välkomna oss.

Solen står lågt bakom trädskronorna när vi sätter oss ner i en ring tillsammans på ett fält i utkanten av byn. Amos berättar att det här är en av fyra sparlänegrupper som Wolrec stöttar i området.

– Den här gruppen startades av femton kvinnor som organiserade sig för att de ville förändra sin livssituation. De började spara pengar gemensamt som de sedan lånade ut till medlemmarna mot en skälig ränta, säger han.

Efterhand växte tillgångarna och 2015 började Wolrec stötta gruppen.

– Vårt bidrag är att vi dels bidrar med pengar för att grupperna ska kunna expandera, dels utbildar vi kvinnorna i företagande och ekonomi. Vi sammanlänkar också de olika sparlänegrupperna i vårt arbetsområde i större kluster så att de kan dra nytta av varandra, berättar Amos.

Stödet ledde till större inkomster

Gruppen har växt och idag träffas 24 kvinnor varje torsdag.

Agness Banda, gruppens ledare, reser sig upp.

– Innan Wolrec började stötta oss rörde sig gruppen med mindre summor. Med hjälp av Wolrec kunde vi expandera och på så sätt generera större inkomster. Alla kvinnorna i gruppen och deras familjer har fått det bättre. De har bland annat kunnat arrendera mark, köpa gödningsmedel, bygga hus och betala skolavgifter för sina barn, säger Agness.

Violet Sinosi, en änka med tre barn, berättar att hon gick med i en av Wolrecs sparlänegrupper 2015.

– Vi hade det svårt och jag hade ofta problem med att ge barnen tillräckligt att äta. När jag gick med i sparlänegruppen förändrades mitt liv. Genom lånen kunde jag arrendera en liten bit mark. Jag kunde också köpa utsäde, gödningsmedel och redskap och började odla sojabönor och majs.

Efterhand växte odlingarna och hon kunde arrendera mer mark. Nu kan hon skörda över tre ton majs och sojabönor per år.

– Tack vare inkomsterna från odlingen behöver barnen aldrig gå till sängs hungriga. Jag har också kunnat installera solpaneler på huset, så vi har ljus på kvällarna och barnen kan göra läxor, säger Violet.

Rose drömmer om att bli chef

Rose Thaundi, en 28-årig kvinna med ett smittande leende är också med i sparlänegruppen. Hon gick med för sex år sedan när flera av hennes vänner gick med. Hon levde då på att sälja guava och hon berättar att hon aldrig hade tillräckligt med pengar till mat eller kläder.

– Genom sparlänegruppen lånade jag 6 000 malawiska kwacha (ungefär 70 kronor) och startade en egen verksamhet. Under torrperioden köper jag fröer och odlar och säljer tomater och under regnperioden köper jag in partier med tomater och säljer dem vidare på marknader. Jag har även fått utbildning i företagande vilket har hjälpt mig mycket.

Med inkomsterna kan Rose och hennes man nu hyra ett hus och de kan även betala för barnomsorg så att Rose kan arbeta om dagarna.

– Jag drömmer om att en dag bli chef. Jag vill ha ett stort företag så att andra kan göra jobbet åt mig, säger Rose och skrattar högt.

Även män är välkomna

I utkanten av ringen sitter Moses Sakwiya. Han är med i en sparlänegrupp i en grannby och har blivit inbjuden av Wolrec att delta i vårt samtal.

– Jag trodde att sparlänegrupper bara var för kvinnor. Men så såg jag hur kvinnorna lyckades förbättra sina liv, och då ville jag göra samma sak, säger Moses.

Han gick med i en grupp som består av 16 kvinnor och 4 män. Genom lånen har han kunnat utöka sitt jordbruk och han berättar att han på två år gått från att producera cirka 50 säckar majs per år till ungefär 100 säckar per år.

– Nu har jag köpt mer mark och byggt ett hus till min familj! Tillsammans med min fru som är med i en annan sparlänegrupp kan vi se till att vi alltid har mat på bordet och vi kan betala våra barns skolavgifter. Livet är bra! ■

Genom sparlänegruppen har Violet Sinosi utökat sina inkomster och förändrat livet för sig och sina barn. Foto: Malin Kihlström

JORDEN RUNT

Världen över ser vi hur människor som går samman kan skapa stora förändringar på olika plan i samhället. Genom våra partnerorganisationer stöttar vi grupper och rörelser som kämpar för mer demokratiska och jämställda samhällen så att människor kan ta sig ur fattigdom och utanförskap. Här får du några exempel från de olika regioner där vi arbetar.

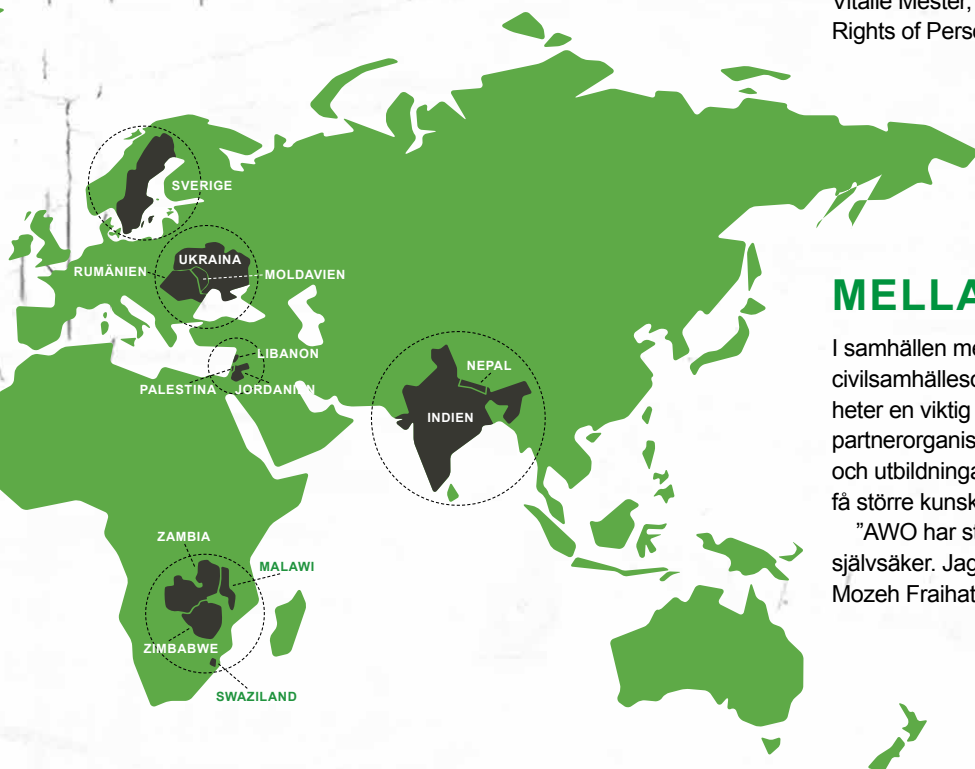
CENTRALAMERIKA

I Centralamerika är civilsamhällesorganisationer viktiga aktörer för att förändra kvinnors situation. Vår partner Anades i El Salvador utbildar kvinnor på landsbygden om sina rättigheter och ger ekonomiskt stöd så att de kan investera i exempelvis boskap. När kvinnor har en inkomst och vågar ställa krav kan de förändra sin situation och erbjuda sina barn skolgång och en bättre framtid.

”När jag började inse att det är männens fel, att de kränker våra mänskliga rättigheter, började något i mig förändras. Jag började ställa krav och hitta min inre styrka”, säger Silvia Yaneth Hernandez Riveras som idag har fått både en bättre inkomst och ett mer jämställt äktenskap.

SVERIGE

För att skapa ett starkt demokratiskt samhälle är det viktigt att lyssna på ungdomars röster och låta de frågor som de brinner för komma upp på agendan. Det har vi tagit fasta på i projektet IM Young, där ungdomar mellan 15–25 år stärks i sin aktivism och sitt engagemang i samhällsfrågor. Genom projektet, som IM driver med stöd av Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) ges ungdomarna en plattform där de kan organisera sig för att delta i samhällsutvecklingen.

SÖDRA AFRIKA

Utbildning är en väg ut ur fattigdom och utsatthet. I Zimbabwe erbjuder IMs partnerorganisation Simukai gratis utbildningar för vuxna som aldrig fått chansen att gå i skolan. Det ger dem möjlighet att försörja sig, ta makten över sina liv och kunna skicka sina barn till skolan – något som i förlängningen skapar ett jämställt och hållbart samhälle.

Ensamstående trebarnsmamman Ruth Samanyayi tvingades hoppa av skolan i mellanstadiet eftersom familjen inte hade råd att betala hennes skolavgift. Genom Simukai har hon fått en andra chans att skaffa en hantverksutbildning och en försörjning.

Hon arbetar nu med såpatillverkning. "Pengarna räcker också till att köpa saker som mina barn behöver samt se till att de är rena och mätta. Mina barn är det viktigaste för mig!".

ÖSTRA EUROPA

I Moldaviens huvudstad, Chisinau, har flera av IMs partners gått samman för att synliggöra vilka problem människor med funktionsvariationer möter varje dag när de går ut på gatan. Slutsatsen är bland annat att övergångsställen inte är anpassade för synskadade och att det finns hål och hinder på trottoarerna som gör det svårt att komma fram med rullstol. En handlingsplan har nu lämnats till myndigheterna.

"Vi framför ett krav om att de ska ha med personer med funktionsvariationer i stadsplaneringen. De ska även få lov att vara med i utvärderingar av den befintliga stadsplanen", säger Vitalie Mester, vd för IMs partnerorganisation Center for the Rights of Persons with Disabilities.

MELLANÖSTERN

I samhällen med konservativa traditioner och normer spelar civilsamhällesorganisationer som arbetar för kvinnors rättigheter en viktig roll. I Jordaniens huvudstad Amman ordnar IMs partnerorganisation Arab Women Organization (AWO) kurser och utbildningar som ger kvinnor en chans att utvecklas och få större kunskap och handlingskraft.

"AWO har stärkt mig och min personlighet och gjort mig mer självsäker. Jag känner att jag kan skapa förändring", säger Mozeh Fraihat, som idag är utbildare på organisationen.

SYDASIEN

I distriktet Kapilvastu i södra Nepal gör fattigdom att ungefär 62 procent av flickorna mellan 10 och 19 år tvingas in i tidiga äktenskap. Men i byn Fullika har en grupp kvinnor på eget initiativ gått samman och tagit upp kampen mot barnäktenskap med stöd av IMs partnerorganisation Siddhartha Social Development Centre (SSDC).

Gruppen har kunnat stoppa flera barnäktenskap. "Vi vill eliminera sedvänjan fullständigt, för att rädda våra barns framtid", säger en av kvinnorna.

Kvinnogruppen arbetar även mot könsdiskriminering och för att flickor ska få utbilda sig

IMs partner bryter äldres isolering

Coronakrisen har drabbat de redan mest utsatta och fattiga hårdast. Den har också gjort tydligt att det är civilsamhället, de lokala organisationerna, som oftast är de enda som når ut till marginaliserade och isolerade människor. Det är precis vad som händer i Moldavien. **Text: Diana Bulai och Åsa Bengtsson**

Eudochia Gangan är en av trettio äldre personer i byn Razeni som får varm, näringsrik lunch genom IMs partner Eco-Razeni. Hon säger att vid sidan om oron för hälsan och för att pengarna inte ska räcka, är ensamheten hennes största börda. Foto: Gabriel Enceev

Det är tidig eftermiddag en dag i december. Gatorna i byn Razeni några mil söder om Moldaviens huvudstad Chisinau ligger öde.

Vid den här tiden på året visar sig solen sällan och de flesta stannar inne, och dessutom kräver coronapandemin social distansering.

Men det är inte alla som håller sig inomhus. Sergiu Sirețeanu och hans två kollegor från IMs samarbetspartner Eco-Razeni är på väg ut för att leverera kostnadsfri varm lunch till ensamma äldre som är i stort behov av stöd. Maten tillagas i Eco-Razenis stora cateringkök där de flesta anställda har någon form av funktionsvariation. Det har även de unga männen som levererar maten.

Kort paus i leveranserna

När coronan började spridas stängde de moldaviska myndigheterna ner samhället, och företag och organisationer tvingades sluta med de flesta verksamheter. Även Eco-Razenis matleveranser som varit igång sedan 2013 stoppades.

Men Sergiu Sirețeanu och hans kollegor var ivriga att komma igång igen, och undrade: "Varför ska vi stanna hemma? Vi vill jobba och

"Oavsett om det regnar, snöar eller är isigt så kommer Sergiu alltid med mat till oss."

göra nytta! De gamla behöver oss mycket mer nu än innan pandemin." Efter att ha diskuterat hur situationen skulle hanteras beslöt man trotsa uppmaningar och föreskrifter, och fortsätta med leveranserna. Oron för vad som skulle hända de äldre annars var för stor.

Inte många besök

Med maten nerpackad i stora isolerade väskor ger sig Sergiu iväg till utkanten av byn där Maria Gangan bor. Hon är en av de trettio äldre personer som får lunch levererad tre gånger i veckan.

Maria bor i ett enda litet rum tillsammans med sin dotter Tatiana som har en intellektuell funktionsvariation. När Sergiu knackar på öppnar Maria med ett leende på läpparna och släpper in honom. Maria var Sergius första lärare och de känner varandra väl.

*Tre dagar i veckan går Sergiu Sirețeanu sin runda med varm mat till ensamma äldre. Han stannar en stund för att prata och berätta vad som händer i byn och i omvärlden.
Foto: Gabriel Enceve*

”De äldre behöver kommunikation, någon att prata med. Ibland kanske maten inte är lika viktig som att någon knackar på dörren och frågar hur du mår och tittar till dig.”

Sergiu tar fram den varma lunchen och sätter den på bordet.

– Maten är god och varierad. Det finns en förrätt och en huvudrätt, som alltid innehåller kött eller fisk. Jag är mycket nöjd, säger Maria.

Eftersom hon är rädd att få corona har hon blivit oerhört isolerad. Hon har inte lämnat hemmet sedan i mars förra året och Sergiu är i stort sett den ende som kommer på besök.

– Socialarbetaren kommer ibland, men hon har så många att ta hand om, säger Maria och berättar också att några grannar ibland hjälper till med att handla mat och klyva ved.

De välbehövliga hemleveranserna från Eco-Razeni har de haft i två år nu.

– Jag är väldigt glad för det, även om jag först skämdes för att min före detta elev kom till mig med mat, men nu är jag van. Och Sergiu är pålitlig; oavsett om det regnar, snöar eller är isigt så kommer Sergiu alltid med mat till oss, säger Maria.

Mer än bara mat

I och med pandemin har det som vår partner Eco-Razeni en gång startade som en enkel tjänst för matleveranser vuxit till något mycket viktigt för de äldre. Eco-Razenis personal levererar inte bara varma måltider utan kommer också med nyheter om vad som händer i byn och i världen – och frågar hur de äldre mår.

– Samhället förlorade kontakten med en del äldre. Till och med släktingarna förlorade kontakten. Ingen talade med dem, ingen besökte dem. I början av pandemin fick de inte ens besök av socialarbetarna på grund av de restriktioner som infördes, berättar Sergiu Gurău som är chef för Eco-Razeni.

Det gick många rykten om sjukdomen och många var väldigt rädda, vilket förvärras om man lever isolerad och får knapphändig information.

– De äldre behöver kommunikation, någon att prata med. Ibland kanske maten inte är lika viktig som att någon knackar på dörren och frågar hur du mår och tittar till dig. Och det är det våra killar gör. I några fall har de varit först att notera att en person blivit sämre och ringt 112, säger Sergiu Gurău.

Ensampensionärer i Moldavien har oftast bara en liten pension som knappt ens räcker till det allra nödvändigaste. Utan den lokala organisationens, civilsamhällets, insatser hade de äldre haft det mycket sämre, eller kanske inte ens klarat sig. ■

Maria Gangan håller sig hemma under coronan och får inte många besök. Därför är lunchleveranserna så viktiga, de betyder inte bara mat på bordet utan också en stunds sällskap. Foto: Youth Media Center

Abeer Bishtawi sammanför palestinska ungdomar från olika verkligheter så att de tillsammans ska kunna bidra till positiv förändring. Foto: Zeidan Mahmoud

Baladna enar och stärker palestinska ungdomar

Att vara ung och tillhöra en minoritet innebär särskilda utmaningar. IMs partnerorganisation Baladna ser till att palestinska ungdomar från olika områden får mötas och diskutera mänskliga rättigheter – för att stärkas och kunna förändra samhället.

Text: Mohammad Hamayel och Amanda Pietersen

Det var på gatorna i hamnstaden Haifa i Israel som Baladna tog sin form. Organisationen bildades 2001 för och av palestinska ungdomar, för att främja sociala, politiska, kulturella och ekonomiska rättigheter.

I projektet Tawasul (arabiska för kommunikation) sammanförs palestinska ungdomar som bor i Palestina med palestinska ungdomar som bor i Israel.

– Det finns stora skillnader i levnadsvillkor samt stereotypa föreställningar om hur de från andra områden lever. Målet är att övervinna de geografiska, politiska och sociala hinder som finns, säger koordinatören Saja Abu Fane.

Abeer Bishtawi är utbildare på Baladna och den som tar med ungdomar från städer som Nasaret, Haifa och Jaffa till platser i Jerusalem och Västbanken. Men först får de delta i workshops och utbildningar om projektets sammanhang, bakgrund och mål.

Varje gång grupper möts diskuteras palestinsk identitet och hur livsvillkoren skiljer sig åt beroende på var man bor: hur det påverkar

vilket ID-kort man har, hur palestinier utan uppehållstillstånd har det, och naturligtvis vilka föreställningar som de unga har om varandra.

– Eftersom grupperna aldrig är desamma är diskussionerna alltid olika, säger Abeer Bishtawi.

Genom IMs stöd har Baladna i Tawasul-projektet kunnat bredda sitt arbete och börjat samarbeta med andra organisationer, som i sin tur fått ingångar till områden de annars hade haft svårt att nå, som Västbanken.

– Att bygga nätverk med lokala partners är en del av vår vision. Det är svårt för en organisation som är baserad i Haifa att ha koll på det som händer på marken i Jerusalem och Västbanken, menar Saja Abu Fane.

Och projektet ger ringar på vattnet. De unga som mötts fortsätter att höras. Deltagarna är tryggare i sin identitet och blir en positiv kraft i samhället. Några är idag ungdomsrådgivare. Andra deltar aktivt i Baladnas fortsatta förändringsarbete, ett arbete som leder till större samförstånd och underlättar framtida demokratiska processer. ■

Stöd till det civila samhället ger resultat. Det såg vi bland annat i Malawi förra året, när ett flertal civilsamhällesorganisationer, bland annat flera av IMs partners, med gemensamma krafter lyckades få författningsdomstolen att underkänna ett korrupt val. Men i många andra länder går demokratin bakåt. Att människor kan organisera sig är en förutsättning för att vända utvecklingen.

DEMOKRATI I KRIS

Text: Ola Richardsson

IMs partner RDFL anordnade en marsch i Libanons huvudstad Beirut för kvinnors rättigheter på Internationella Kvinnodagen i mars 2018. Foto: Hayat Mirshad

I skuggan av coronapandemin och klimatkrisen växer en tredje global kris: Demokratikrisen.

I USA försöker en president sätta sig över valresultatet. Hans anhängare stormar parlamentet, medan de folkvalda tvingas fly.

Men det är inte alla angrepp på demokratin som direktsänds i teve.

Enligt det amerikanska forskningsinstitutet Freedom House, som mäter demokratin utveckling, har demokratin gått bakåt i världen årligen sedan 2005. Hundratals människorättsförsvarare dödas varje år, mänskliga rättigheter kränks och civilsamhällets utrymme att agera minskar. Regeringar världen över använder lagar, ekonomiska sanktioner och ofta rent olagliga metoder för att minska människors frihet.

Efter öststatskommunismens fall kring 1990 ökade demokratin i världen. Fler och fler länder fick fria val, där valresultatet respekterades. Men bara 15 år senare skedde alltså ett trendbrott.

Demokratin tillbakamarsch handlar sällan om spektakulära militärkupper. Avdemokratisering sker gradvis, ofta under nationalistisk flagg.

Europa är inte undantaget. Enligt Freedom House minskar både pressfrihet och oberoendet hos juridiska institutioner i länder som Polen, Rumänien och Ungern. Ännu värre är situationen i flera länder i Latinamerika och Mellanöstern, ett antal afrikanska länder och exempelvis Vietnam, Filippinerna och Indonesien.

I Indien är många civilsamhällesorganisationer rädda för att uttala sig om mänskliga rättigheter. Sedan Narendra Modi valdes till premiärminister 2014 menar många att demokratin monterats ned, bit för bit. En lag som infördes under hösten förbjuder indiska organisationer som tar emot

utländskt bistånd att vidarebefordra det inom landet, en skärpning av en redan tidigare hård lag. Enligt Harsh Jaitli på IMs partnerorganisation Vani innebär lagen stora problem för många civilsamhällesorganisationer att fungera – den är ytterligare ett hinder efter att demokratin systematiskt har försvagats under de senaste åren.

Indien, tillsammans med USA, brukar räknas som världens största demokratier. Och enligt forskarna spelar det stor roll för världen hur dessa länder ser på demokratin. Enligt den senaste rapporten från Freedom House har båda ländernas ledare tagit initiativ för att bryta ner institutionella skyddsmekanismer och försvåra för kritiker att göra sina röster hörda.

Bland rekommendationerna för en ökad demokrati i världen framhåller Freedom House bland annat vikten av en aktiv utrikespolitik, att demokratiska länder stödjer det civila samhället i mindre demokratiska länder. En annan rekommendation är till näringslivet, där företag uppmanas att alltid undersöka hur en potentiell partner efterlever mänskliga rättigheter.

Enligt den internationella organisationen Civicus är det bara tre procent av världens befolkning som lever i samhällen som respekterar yttrande-, religions- och övertygelsefrihet och där man har rätt att ansluta sig till fackföreningar. För att fler ska ha dessa mänskliga rättigheter är ett fungerande civilsamhälle nyckeln.

Att människor har rätt att engagera sig i sitt samhälle och organisera sig är avgörande för hållbara samhällen – och för demokratin överlevnad. ■

FAKTA

Freedom House är en amerikansk, politiskt oberoende organisation som sedan 1972 mäter och utvärderar politiska friheter och medborgares rättigheter i världens länder. Sverige rankas som en mycket stabil demokrati.

Civicus är en internationell, ideell organisation som beskriver sig som "en global allians med uppdrag att stärka medborgarnas insatser och det civila samhället runt om i världen". Organisationen har sedan 2012 årligen publicerat rapporten "State of Civil Society".

Rafaela Ventura är som ledare för de traditionella barnmorskornas råd ansvarig för att förvara de fyra Chu Qlob, de speciella stavar som för mayabefolkningen i Chichicastenango bär så mycket symboliskt ansvar och auktoritet.
Foto Erik Törner

Barnmorskorna i Chichicastenango

Rafaela Ventura placerar det mångfärgade tyget på det massiva träbordet. Hon lägger mödosamt fram de fyra Chu Qlob, förfädersstavarna som bär så mycket symbolisk makt för mayabefolkningen i Guatemala. Det lilla ID-kortet med hennes bild på lägger hon i sin plånbok, det bär också stor makt. Text: Erik Törner

Vi barnmorskor började organisera oss 2007, berättar Rafaela Ventura. – Vi gick till lokala myndigheter för att kräva rätten att närvara vid födslar, men chefen där bara skrattade åt oss och sade att det kunde vi glömma för vi var ju grisar, vi var inte människor.

Med tyget över axeln säger Rafaela hejdå och promenerar nerför gatan mot marknadssträngseln i Chichicastenango.

Rasism och diskriminering

Staven och plastkortet symboliserar framgångssagan som är Chichicastenangos barnmorskor. För de gav inte upp, och mannen som kallat dem för grisar fick de sparkad. De förändrar lagen,

attityderna och inte minst livssituationen och livskvaliteten för unga mayaflickor. Steg för steg.

Omfattande rasism och diskriminering fortsätter att präglade Guatemala. Ursprungsbefolkningen maya utgör ungefär hälften av befolkningen. De förblir diskriminerade och utsatta för rasism av myndigheter och arbetsmarknad på daglig basis. Och många unga mayakvinnor föder barn ensamma, i en miljö där sjukvårdspersonalen gör saker med din kropp som du inte förstår, för de pratar inte med dig på ett språk du förstår – och kanske inte ens självklart ser dig som människa.

Enligt mayatradition har man en barnmorska nära sig före, under och efter graviditeten. De stöttar och informerar. Men barnmorskorna

eller anhöriga släpps inte ens in på dagens sjukhus, och det är därför många mayaflickor föder barn ensamma. Detta trauma återberättas i historier som förs vidare mellan byarna, och förstärks av rykten om märkliga dokument de unga kvinnorna tvingas skriva på, om tvångsmässiga adoptioner och bortförda barn.

Marknads- och mötesdag

Chichicastenango, eller "Chichi", är skådeplats för en av Centralamerikas allra färgstarkaste kulturyrtringar – den stora mayamarknaden. Och denna dag i februari, före coronapandemin, är det marknadsdag och staden är full av folk. Dessutom är det mötesdag för barnmorskornas råd idag.

– Idag har vi en församling med 600 barnmorskor från alla 90 byar i regionen. Vi som möts idag är det styrande rådet, förklarar Rafaela, som leder det styrande rådet.

– Våra fyra stavar, Chu Qlob, bärs av fyra utvalda kvinnor och utan dessa kan vi inte ha rådsmöte. De bär det erkännande och den auktoritet vi får från vår mayagrupper Förfädersråd, och symboliserar det arv vi har som uppgift att föra vidare.

”Det sker våldtäkter till och med inom familjer, och flickor så unga som elva år blir mammor.”

Av staten fick barnmorskorna sitt erkännande först 2013, sex år efter de började sin kamp och blev kallade grisar. Ytterligare sex år senare deltar de vid 3 200 födslar årligen.

– Det är bevis på vår kraft! Vi organiserade oss! Vi lyckades! Med de statligt utfärdade ID-korten blir vi idag insläppta på sjukhusen. Hade vi haft råd hade vi gått från by till by och informerat i hela landet, spridit kunskapen om hur man kan förändra. Här i Chichi ber läkare idag om att få en barnmorska på plats under förlossningen, i resten av landet står barnmorskor

”Det handlar om respekt, erkännande och heder.”

utanför och försöker desperat få bara prata med en läkare, säger Rafaela.

Ett uppdrag som växer

Vägen hit gick genom IMs lokala samarbetsorganisation Asecsa, som gav råd, utbildning och juridiskt stöd – bland annat kring den lag om rätt till organisering som finns i Guatemala. Målen att kraftigt minska spädbarnsdödlighet och mödradödlighet har man i princip uppnått.

– Men vårt uppdrag bara växer för varje dag! Det sker våldtäkter till och med inom familjer, och flickor så unga som elva år blir mammor. Vi har massor att göra, fortsätter Rafaela allvarligt.

En av de äldsta kvinnorna i barnmorskornas styrande råd, Petronila Pol Cuterez, fortsätter.

– Det handlar om respekt, erkännande och heder. Och för Chichi betyder det förändring – förändring till det bättre. Men förändring för hela Guatemala? Nej! Inte alls! Diskrimineringen är överallt. Men Chichi är en modell, så låt oss sprida den, säger hon.

Förener gammalt och nytt

Efter mötet lättas stämningen upp. Under fotograferingen skrattar alla. Och kvinnorna poängterar att ingen får komma hit till Chichicastenango utan att se och uppleva den berömda marknaden. Där man ser och känner mayakulturen i all sin kraft.

Ambitionen är att förena de gamla traditionerna, språken och identiteten, med det moderna Guatemala. Ibland lyckas det, som här. Om mayaorganisationer lyckas skapa ännu starkare nätverk och tala ihop med ännu högre och starkare röst kommer de att stöta på motstånd och många käppar kommer att sättas i många hjul. För den politiska och ekonomiska eliten vill inte ha någon förändring.

Men ska man lyckas bryta fattigdom och diskriminering i Guatemala är det ofta bara med hjälp av ett starkt och inflytelserikt civilsamhälle man kan nå dit. Det bevisar bland annat barnmorskornas organisation här i Guatemalas högländer. ■

Petronila Pol Cuterez säger hej då efter avslutat rådsmöte. Rådet leder 600 barnmorskor som gemensamt kämpar för ett bättre liv för unga mayakvinnor och deras barn. Foto Erik Törner

Satyeshwari gav inte upp

Livet i den lilla bergsbyn Khainuri i Himalaya var svårt. Våld och hårt, olönsamt arbete präglade vardagen för kvinnorna. Utan en ung kvinnas mod, envishet och förmåga att organisera kvinnorna i byn hade situationen troligtvis aldrig förändrats. Det här är historien om Satyeshwari Devi – och några bin.

Text: Fakruddin Sheikh och Erik Törner

Bzzzzz... Bin, överallt bin. Dessa insekter har varit en viktig del av de stora förändringar som skett i byn Khainuri, högt uppe i indiska Himalaya.

– Vi jobbade hårt och var vana vid stickor och skärsår, men nu skulle vi få massa bisticck också – vi var långt ifrån övertygade att det var en bra idé, skrattar Satyeshwari Devi.

Men en bra idé var det. IMs partnerorganisation Appropriate Technology India (ATI) kom i kontakt med kvinnorna i Khainuri för två år sedan. Det blev startskottet för en förbättring av livet i byn, men det har inte varit en enkel resa. Låt oss börja från början.

Alkoholism och våld präglade vardagen

Satyeshwari, som idag är 45 år, kom hit till Khainuri för 26 år sedan. Fattigdomen var här, liksom i många andra av Himalayas bergsbyar, utbredd. Många av männen i byn var alkoholiserade och med det följde omfattande våld mot kvinnor. Det var hela tiden bråk, inom och mellan familjer, inom och mellan närliggande byar. Barn for illa. Den redan djupa fattigdomen blev ännu djupare.

Vardagen var då, liksom nu, tuff och helt beroende av naturen. Boskapsskötsel, vedhämtning, matlagning, tvätt – för en kvinna är det arbetsdag från 5 på morgonen till 22 på kvällen.

*Satyeshwari Devi har trots enormt motstånd aldrig givit upp, och tillsammans med de andra kvinnorna fortsätter hon driva på för förändringar och förbättringar i byn.
Foto: Parth Rawat*

Många gånger hinner de inte ens äta och någon tid för personlig hälsa och hygien finns inte. Till detta kommer den bedövande bristen på jämställdhet och alla sätt som det kringskär vad man kan få ut av livet.

Satyeshwari utsattes för fysisk och mental tortyr på daglig basis. Hon valde ofta att sova utomhus i kylan. Men hon lät sig inte knäckas. Hon är en blandning av en stark, energisk rebell och en vanlig landsbygds kvinna, och hon bestämde sig för att göra något åt sin och de andra kvinnornas situation.

– Om du vet att du har rätt och vågar stå upp för det rätta så kommer rädslan till slut att försvinna och du kan klara av vadsomhelst, säger Satyeshwari när hon tänker tillbaka på den svåra tiden.

Att få mannen att sluta dricka var steg ett. Det lyckades hon med, och sen fortsatte hon att driva på. Utan Satyeshwaris envishet är det inte säkert att hon och de andra kvinnorna i byn hade fått åtnjuta de förbättringar som kom – och det hade inte heller skett utan IMs partner ATI.

Kvinnorna organiserade sig

ATI, som arbetar för att förbättra situationen för kvinnor i Himalayas bergsbyar, kom i kontakt med Satyeshwari och de andra kvinnorna i byn.

Det stöd som organisationen erbjöd handlade inte primärt om pengar utan om information, utbildning och råd, samt om en organisation som höll kvinnorna stadigt i handen när de tog sina första steg mot att organisera sig.

Resultatet blev till att börja med en självhjälpsgrupp där kvinnorna började lära sig hur de skulle kunna öka sina intäkter, förbättra sin livskvalitet och stå upp för och kräva sina rättigheter. Biodlingen kom till ur en symbios av lokal miljökunskap och insikter om hur man kan få nya inkomster. Men det var trögt i början.

Initiativen fick spridning

– Människor i byn saboterade mitt stängsel av avundsjuka, men jag gav inte upp. Sen förstörde de mina bikupor, men jag gav inte upp. Sen kastade de sten på mig, men jag gav inte upp. Sen började de fråga efter information om hur man sköter en biodling, hur man får den effektiv och lönsam – och då hjälpte jag till, berättar Satyeshwari.

Initiativen spreds, tankarna förändrades, och livet har börjat förbättras. I byn har man delvis förbjudit alkohol och tagit andra viktiga gemensamma beslut. Sakta men säkert har livet börjat bli lite bättre och enklare för människorna i Khainuri – en liten bortglömd by i Himalaya. ■

”Om du vet att du har rätt och vågar stå upp för det rätta så kommer rädslan till slut att försvinna och du kan klara av vad som helst.”

*Dil Bahadur är keramiker och har lyckats ta familjeföretaget till en ny nivå genom medverkan i Fair Trade Group Nepal.
Foto: Ngawang Thigchok Gurung*

I Nepal organiserar

FAIR

TRADE

de allra mest marginaliserade

– Mina tidigaste barndomsminnen är när pappa stod där vid lerugnarna, i hettan med all den där röken överallt. De andra familjemedlemmar satt runtomkring och såg ut att göra om själva jorden till alla möjliga former och storlekar. Det var oerhört fascinerande för ett barn, berättar Dil Bahadur. Text: Alina Karki och Erik Törner

Dil Bahadurs pappa var keramiker och yrket, liksom familjeföretaget, har gått i arv. Men allt är inte som det var förr. Lerugnarna har blivit elektriska. Borta är den skadliga röken och det omfattande oväsen som störde alla kringboende. Arbetsförhållandena är idag kontrollerade och följer fair trade-principerna. Alla de sju anställda keramikerna, inklusive Dil Bahadurs fru och son, garanteras levnadslön, bra arbetsmiljö och rimliga arbetstider.

Organisation för organisationerna

Förändringen kom när Dil Bahadur fick kontakt med Fair Trade Group Nepal (FTG). Genom organisationen fick han kunskap om nya metoder och ny teknik, och introducerades till fair trade. IM är en av FTGs viktigaste samarbetspartners och finansiärer. FTG är en

paraplyorganisation som knyter ihop alla dessa småskaliga producenter. Ledarskapet hos FTG roterar och just nu leds nätverket av Chitra Bahadur (inget släktskap med Dil).

– Förra året gav FTGs medlemmar sysselsättning till 45 000 personer i Nepal. Fair trade i Nepal påverkar landets ekonomi, och vi garanterar dessutom bra arbetsförhållanden och en verklig levnadslön, säger Chitra stolt.

Hur småskaligt det än kan låta med Dil Bahadurs familjetillverkning av keramik så är det totalt sett alltså minst 45 000 människor som får sin försörjning genom fair trade. Människor som inte far illa på sina jobb. Människor som får utbildning, kunskap och en gemensam starkare röst. Dessa organisationer driver också initiativ som exempelvis kämpar mot sjukdomen lepra, mot diskriminering av människor med funktionsvariationer eller för att förhindra att

”Våra medlemmar arbetar tillsammans och delar resurser, råvaror och kunskap. Därmed kan de erbjuda en kund fler produkter än enskilt.”

flickor tas ur skolan och gifts bort i tidiga år. Fair trade når, både i Indien och i Nepal, samhällets allra mest marginaliserade grupper.

IM kan de här frågorna väl sedan länge, och många av FTGs medlemmar är nuvarande eller tidigare samarbetsorganisationer. Här finns bland annat ACP, Kumbeshwar, Mahaguti och Nepal Leprosy Trust.

IMs stora tro på vikten av ett starkt, livskraftigt civilsamhälle, har gjort FTG till en naturlig samarbetspartner. De kombinerar gräsrotsförankring på lokal nivå och möjlighet till politisk påverkan på nationell nivå.

– Våra medlemmar arbetar verkligen tillsammans och delar resurser, råvaror och kunskap. De är specialiserade på sina specifika produkter,

och kan därmed erbjuda en kund fler produkter tillsammans än enskilt, säger Chitra Bahadur.

Pandemin en stor utmaning

Coronapandemin har förstås påverkat hela fair trade-nätverket negativt. Dil Bahadur med sin keramik tillverkning minns när han fick beskedet på radion.

– Jag satt hemma och hade precis avslutat middagen när jag hörde på radion att en lockdown skulle införas, med start morgonen efter. Vi fick ingen förvarning, ingen chans att förbereda oss.

Nu börjar gradvis ekonomin fungera igen och keramik tillverkningen är igång. Chitra Bahadur på FTGs kontor berättar att försäljningen sjunkit med mer än femtio procent sedan pandemin började.

– Vi planerar ändå framåt, vi ska delta på digitala försäljningsmässor under 2021, bland annat i Tyskland, och försöka nå kunderna med våra produkter igen, säger han.

På egen hand hade de småskaliga producenterna inte kunnat delta på en digital mäsas i Tyskland. Men genom effektivt och smart samarbete inom FTG är detta, och mycket annat, möjligt. ■

Fair trade engagerar och involverar de allra mest marginaliserade, och ger sysselsättning och försörjning åt både kvinnor och män. Foto: Erik Törner

Bli volontär!

*DITT ENGAGEMANG
BEHÖVS HÄR:*

IMs årsmöte 2021

IMs nationella årsmöte kommer även i år att ske digitalt. Den 24–25 april samlas vi på en digital plattform för att diskutera de ärenden som ligger uppe för beslut.

Motioner ska vara styrelsen till handa senast den 27 februari och skickas till:
IMsstyrelse2020@imsweden.org eller
IM – Styrelsen, Trollebergsvägen 5, 222 29 Lund.

För uppdaterad information om årsmötet och de propositioner som styrelsen lägger fram se imsweden.org/arsmote

Valberedare sökes

IMs valberedning har som huvuduppgift att föreslå kandidater till IMs nationella styrelse vid årsmötet. Valberedningen är inte fulltalig idag och uppmantrar därför alla lokalföreningar att nominera kandidater bland sina medlemmar. Nomineringar till valberedningen görs under årsmötet.

Vi vill ha med dig – bli medlem idag!

Vi lever i en orättvis tid. En tid där förutsättningarna att leva ett värdigt liv beror på hudfärg, kön och vem du väljer att älska. En tid där mänskliga rättigheter och demokrati står på spel. IM kämpar för medmännisklighet och rättvisa, lokalt och globalt – och vill ha med dig!

För bara 100 kr blir du medlem under 2021.

Välkommen att bli medlem på
imsweden.org/medlem

GÖTEBORG – TALA SVENSKA OCH LÄXHJÄLP DIGITALT

Vi har stor efterfrågan från personer som vill öva svenska digitalt (coronasäkert) och nu söker vi dig som vill hjälpa till. Du och "din" deltagare bestämmer själva när ni hörs och hur – via mobilsamtal, WhatsApp, Facetime eller annan teknik. Ni behöver kunna prata 30–45 min varje vecka. Vi söker också fler volontärer som vill ge läxhjälp digitalt via imlaxhjalp.org/goteborg

För mer information
goteborg@imsweden.org

MALMÖ – KVINNOKRAFT

Bli volontär och stötta kvinnor till arbete eller studier.

Uppdrag 1: Delta i gemensamma träffar en gång i veckan och stötta deltagarna i att till exempel skriva cv och träna på anställningsintervjuer. Träffarna sker inledningsvis via Zoom men förhoppningen är att kunna mötas fysiskt senare i vår.

Uppdrag 2: Bli språkvän och träna svenska med våra deltagare via telefon eller Zoom minst 30 minuter per vecka. Du behöver inte vara bosatt i Malmö för att vara språkvän.

Kontakt
ebba.carlson@imsweden.org

Du följer väl IM på sociala medier?

Där får du regelbundna uppdateringar från våra verksamheter runt om i världen.

 [@imsweden.org](https://www.facebook.com/imsweden.org) [imsweden](https://www.instagram.com/imsweden) [imsweden](https://twitter.com/imsweden)

A close-up photograph of two women laughing joyfully. The woman on the left has long, dark, wavy hair and is wearing a grey and white checkered blazer. The woman on the right has long, light brown hair and is wearing a brown scarf. The background is a plain, light-colored wall.

im

**För att
du tror på en
medmännisklig
värld**

Engagera dig på imsweden.org